

“Ένα τεράστιο ευχαριστώ είναι λίγο για το θαύμα που ζήσαμε”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας

Κάθε Τρίτη στις 6 απόγευμα στον υπό κατασκευή Ιερό Ναό του Αγίου Λουκά του Ιατρού στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας, τελείται Αρχιερατικός Εσπερινός και ψάλλεται ο παρακλητικός κανόνας του Αγίου, ενώ τίθεται σε προσκύνηση το χαριτόβρυτο Ιερό Λείψανο του και η Ιερά Εικόνα της Παναγίας της Τριχερούσας, πιστό αντίγραφο της Ιεράς Εικόνας της Ιεράς Μονής Χιλανδαρίου Αγίου Όρους.

Έτσι και εχθές, Τρίτη 6 Οκτωβρίου, τελέστηκε ο Εσπερινός και η παράκληση του Αγίου χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμονος, ο οποίος κήρυξε το θείο λόγο και όπως κάθε Τρίτη ανέγνωσε τα νέα θαύματα του Αγίου που αποστέλλονται στην Ιερά Μονή και την σχετική ευχή, ενώ ο εφημέριος του Ιερού Ναού έχρισε με το λάδι από την καντήλα του Αγίου όλους τους προσκυνητές.

Οι ιερές ακολουθίες μεταδίδονται μέσα από τον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας «Παύλειος Λόγος» καθώς και μέσα από διαδικτυακή μετάδοση στην ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως και την αντίστοιχη σελίδα στο Youtube και στο Facebook.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

Έορτασε ή Έκκλησία μας σήμερα τή μνήμη ενός από τούς μαθητές τοῦ Κυρίου μας, ενός από τούς δώδεκα αποστόλους, τή μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου Θωμᾶ.

Ὁ ἀπόστολος Θωμᾶς ἦταν, ὅπως ὅλοι γνωρίζουμε, ὁ μαθητής ἐκεῖ-νος, ὁ ὁποῖος δέν ἦταν παρῶν στήν πρώτη ἐμφάνιση τοῦ Κυρίου στούς μαθητές του μετά τήν Ἀνά-στασή του καί εἶχε ἀμφισβητήσει τή μαρτυρία τῶν ἄλλων μαθητῶν ὅτι εἶχαν δεῖ τόν Χριστό.

Ὅμως ὁ Χριστός ἐμφανίσθηκε καί πάλι γιά νά τόν πείσει γιά τήν Ἀνά-στασή του, ὥστε νά μπορεῖ νά ἀνα-θέ-σει καί σέ ἐκεῖνον, ὅπως καί στούς ἄλλους μαθητές του, τό κή-ρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου του εἰς πά-ντα τά ἔθνη.

Ἔτσι καί ὁ ἀπόστολος Θωμᾶς μαζί μέ τούς ἄλλους ἀποστόλους συνέ-χισαν τό ἔργο τοῦ Κυρίου καί ἔσπειραν, ὅπως θά ἀκούσουμε τήν ἐρχόμενη Κυριακή στό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα τόν σπόρο τοῦ θείου λόγου. Αὐτόν τόν σπόρο συνεχίζει νά σπέρνει μέχρι σήμερα ἡ Ἐκ-κλη-σία μας στίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων, στίς ψυχές ὅλων μας.

Τό ἐρώτημα ὅμως πού τίθεται, ἢ μάλλον τό ἐρώτημα τό ὁποῖο πρέ-πει νά θέσει ὁ καθένας ἀπό ἐμᾶς στόν ἑαυτό του, εἶναι τί κάνουμε ἐμεῖς τόν σπόρο τοῦ θείου λόγου πού σπέρνει ἡ Ἐκκλησία μας στίς ψυχές μας.

Ἄς ἀκούσουμε ὅμως πρῶτα τί λέγει ὁ ἅγιος Λουκᾶς σχετικά μέ τήν πα-ρα-βολή τοῦ σπορέως καί τή σπο-ρά τοῦ θείου λόγου.

Ὁ Χριστός, λέγει, ὡς καλός σπο-ρέας ρίχνει τόν σπόρο του. Με-ρικοί ἄνθρωποι, δέν βρί-σκο-νται ἐκεῖ, ὅταν σπέρ-νεται ὁ σπό-ρος, ἀλλά πε-ρι-πατοῦν δίπλα, στόν δρό-μο, στήν εὐρύχωρη ὁδὸ τοῦ πλού--του καί τῶν ἀνέσεων καί ἀδια-φοροῦν γιά τόν λόγο τοῦ Θεοῦ. Ὅμως καί αὐ-τοῖ καμιά φορά μπαίνουν ἀπό πε-ρι-έργεια στήν Ἐκ-κλησία καί ἀκοῦν τόν λόγο τοῦ Θεοῦ, καί «στα--μα-τοῦν καί ἀναλογίζονται ἄν ἔχει νόημα νά ἀκολουθοῦν αὐτή τήν εὐρύχωρη ὁδὸ, ἢ μήπως πρέ-πει νά σκεφθοῦν τή ψυχή τους καί νά μὴν ἀσχολοῦνται μόνο μέ τήν ἄνεση τῆς σάρκας, τήν εὐη-μερία τῆ δική τους καί τῆς οἰκογενείας τους.

Πάνω ἀπό αὐτή τήν εὐρύχωρη ὁδὸ», συνεχίζει ὁ ἅγιος, «πετᾶνε που-λιά, ἀόρατα πουλιά, οἱ ἀντί-πα-λοι τοῦ ἀνθρώπινου γένους, οἱ σκο-τεινές δαιμονικές δυνάμεις ... καί ἐπιτίθενται στόν ἄνθρωπο καί ἀρπάζουν τόν σπόρο τοῦ Θεοῦ πού μόλις εἶχε μπεῖ στήν καρδιά του».

Ὅμως ἀπό αὐτούς κάποιοι τόν δέ--χονται, ὅπως συνέβη μέ πολ-λούς ἁγίους πού ἦταν ἁμαρτωλοί καί μία τυχαία εἴσοδος τους κάποια ἡμέρα στόν ναό τοῦ Θεοῦ τούς ἔκανε νά ἀλ-λάξουν ἐντελῶς ζωή.

Τό ἴδιο συμβαίνει καί μέ τίς πε-ρι-πτώσεις πού ὁ σπόρος τοῦ Θεοῦ πέ-φτει «ἐπί τά

πετρώδη». Είναι οι άνθρωποι εκείνοι που έχουν καλή διάθεση, αγαθές προθέσεις, δεν έχουν όμως βάθος, τους λείπει ή προσοχή και ή συνέπεια. Είναι άσταθεϊς. Μπορεί να αρχίσουν με ένθουσιασμό να κάνουν καλά έργα ... αλλά στη συνέχεια τα αφήνουν και παραδίδονται σε κάτι άλλο. ... Τέτοιοι άνθρωποι μόλις τους άγγιξει τό χέρι του Θεού για να τους νουθετήσει, για να τους μάθει τήν όδό τής δικαιοσύνης και τής θλίψεως, άμέσως αρχίζουν να γογγύζουν. Δεν θέλουν να υπομένουν τίς θλίψεις, βλασφημούν τόν Θεό και απομακρύνονται άπ' Αυτόν.

Τό ίδιο συμβαίνει, συνεχίζει ό άγιος Λουκάς, και μέ τόν σπόρο που πέφτει στά άγκάθια. Γιατί πώς μπορεί ό σπόρος του Θεού να μεγαλώσει μέσα σ' αυτά τά άγκάθια, τά πάθη και τίς άμαρτωλές συνήθειες; Είναι άυτονόητο ότι γρήγορα θά πνιγεί και δεν θά φέρει καθόλου καρπούς.

Γιά να μήν, λοιπόν, χάσουμε τόν σπόρο που ρίχνει ό Χριστός στην ψυχή μας, άς φροντίζουμε, καταλήγει ό άγιος Λουκάς, «να είναι ή καρδιά μας άνοιχτή στον Θεό. Πρέπει να ανοίξουν οι όφθαλμοί και τά ώτα τής ψυχής σας για να δεχθείτε μέσα σας τό λόγο του Θεού, τόν όποίο έμεϊς, οι ποιμένες σας, σπέρνουμε μέ ζήλο», συμβουλεύει.

«Πρέπει να φυλάγετε αυτό τό λόγο, να τόν κρατάτε μέ προσοχή σαν δοχείο γεμάτο πολύτιμο κρασί, όταν αφήνετε τήν Έκκλησία και πάτε στά σπίτια σας, προσέχοντας να μήν χυθεί ούτε μία σταγόνα.

Πρέπει αυτή τήν εύλογία και τήν χάρη του Θεού να τήν πηγαίνετε στα σπίτια σας χωρίς να χάνεται. Και αυτό είναι δυνατό μόνο για εκείνους που ή καρδιά τους είναι σαν ένα καλλιεργημένο χωράφι. Γνωρίζω ότι πολλοί από σάς έχουν τέτοια καρδιά, καθαρή και καλή. Χρειάζεται όμως και κάτι άλλο εκτός από τό να είναι τό χωράφι καλό και καλλιεργημένο. Χρειάζονται οι βροχές για να ποτίζουν τό σπόρο και ό ήλιος για να τό ζεσταίνει.

Και αυτό πρέπει να τό φροντίζετε έσεϊς. Θα μέ ρωτήσετε· «Πώς να ποτίζουμε τό σπόρο του Θεού;» **Μέ τά δάκρυά σας. Μέ τά δάκρυα τής μετανοίας να τόν ποτίζετε. Να τόν φωτίζετε μέ τό φώς τής άγάπης σας. Να τόν θερμαίνετε μέ τά καλά σας έργα, μέ τά έργα τής εύσπλαγχνίας και τής συμπαθείας προς τόν πλησίον.**

Και τότε θα μεγαλώνει μέσα στην καρδιά σας ό σπόρος που σπέρνουμε έμεϊς» οι κληρικοί προς δόξαν Θεού και σωτηρία των ψυχών σας.

Αυτά λέγει και σε μάς, άδελφοί μου, ό άγιος Λουκάς. Και τά λόγια του είναι σπόρος που πέφτει στις ψυχές μας. Και έχουμε χρέος να μήν τόν αφήσουμε ούτε να ξεραθεί ούτε να τόν φάνε τά πετεινά του ουρανού, αλλά να τόν βοηθήσουμε να

βλαστήσει και να καρποφορήσει. Άς μὴν τό ἀμελήσουμε. Άς μὴν ξεχασθοῦμε ἀφήνοντας τὸν σπόρο πού πέφτει στὴν ψυχὴ μας νὰ ξεραθεῖ, ἀλλὰ ἄς τὸν φροντίσουμε, γιὰ νὰ ἀποδώσει καρπούς πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν μας.

Μία εὐλογημένη ψυχὴ μᾶς ἀπέστειλε μία ἐπιστολὴ ἐκφράζοντας ἔτσι τὴν εὐγνωμοσύνη της πρὸς τὸν ἅγιο Λουκᾶ.

«Θά ἤθελα», λέγει, «νὰ σᾶς μιλήσω γιὰ τό μεγάλο θαῦμα τό ὁποῖο ἔζησα στὴν οἰκογένειά μου καὶ νὰ τό κάνω γνωστό ὥστε νὰ ἀντιληφθοῦν ἀκόμα καὶ ἐκεῖνοι πού ἔχουν τίς ἐπιφυλάξεις του σχετικὰ μέ τὰ θαύματα τοῦ Μεγαλοδύναμου Θεοῦ μας. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι γιὰ ὅλα τὰ προβλήματα ὑγείας καταφεύγουμε στὴν ἰατρικὴ βοήθεια γιὰ νὰ βροῦμε λύση. Εἶναι γεγονός ὅμως ὅτι καὶ ὁ γιατὸς γιὰ τὴ σωστὴ καὶ ἔγκαιρὴ διάγνωση καὶ θεραπεία χρειάζεται τὴ φῶτιση ἀπὸ τὴν ἄνωτέρα δύναμη πού εἶναι ὁ Θεός. Αὐτὴ τὴν παρέμβαση τῆς μεγάλης αὐτῆς δύναμης αἰσθανθήκαμε κι ἐμεῖς στὴν οἰκογένειά μου σέ ἓνα πρόβλημα ὑγείας τῆς κόρης μου Γιαννούλας.

Ἦταν 1η Αὐγούστου 2017 ἡμέρα Τρίτη (σημειῶνω ἀρχίζει τό δεκαπενθήμερο τῆς Κοιμήσεως τῆς Παναγίας). Ἦμασταν διακοπές καὶ τό ἀπόγευμα καθόμασταν στὴν αὐλὴ. Κάποια στιγμή λέει ἡ Γιάννα μέ ἔνοχλεῖ τό στομάχι μου, ὄχι πολὺ ἀλλὰ μία μικρὴ ἐνόχληση στὴν ὁποία πολλές φορές δέν δίνουμε καὶ πολλὴ σημασία. Συζητώντας το μέ μία φίλη της, τὴν παροτρύνει νὰ ἀπευθυνθεῖ σέ ἓναν εἰδικὸ γιατρό καὶ νὰ μὴν ἀδιαφορήσει. Ἐγὼ προσωπικὰ πιστεύω ὅτι ἡ παρότρυνση ἦταν ἀπὸ τὴν Παναγία μας γιὰ νὰ προλάβει μία χειρότερη ἐξέλιξη.

Πραγματικὰ 2 Αὐγούστου κλείσαμε ραντεβοῦ γιὰ ἐξέταση. Ἀφοῦ εἶδε τό στομάχι ὁ γιατρός ἔστειλε δείγματα γιὰ ἀνάλυση. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι δέν εἴχαμε τόση ἀγωνία γιὰ τὰ ἀποτελέσματα, (χωρὶς νὰ εἴμαστε εἰδικοί), ἐπειδὴ θεωρούσαμε ὅτι ἦταν μία ἐξέταση ρουτίνας. Μετὰ ἀπὸ λίγες μέρες καλῶ στὸν γιατρό νὰ μέ ἐνημερώσει γιὰ τό ἀποτέλεσμα. Δυστυχῶς μοῦ λέει δέν ἔχω νὰ σοῦ πῶ καλὰ νέα βρισκόμαστε μπροστὰ σέ ἓνα πολὺ μεγάλο πρόβλημα καὶ ἐλπίζω νὰ εἶναι κάτι σέ ἀρχικὸ στάδιο καὶ ἰάσιμο.

Ἐκείνη τὴ στιγμή ἔχασα τὴ γῆ κάτω ἀπὸ τὰ πόδια μου γιὰ δύο λόγους. Ἐνας ἦταν αὐτό πού ἄκουσα γιὰ τό παιδί ἀπὸ τὸν γιατρό καὶ ὁ δεύτερος μέ ποιόν τρόπο νὰ τό ἀνακοινώσω στό παιδί μου καὶ γιὰ τὰ περαιτέρω. Ἔπρεπε ὅμως νὰ φανῶ δυνατὴ καὶ τό πρῶτο πού ἔκανα ἦταν νὰ παρακαλέσω τὴν Παναγία μας νὰ ἔχει ὑπὸ τὴ Σκέπη της τί παιδί μου. Παρακάλεσα τὴν Παναγία μας, ἀφοῦ ἄφησα τό παιδί μου στό χέρι της νὰ μοῦ δώσει δύναμη ἐμένα καὶ ὅλη τὴν οἰκογένειά μου καὶ μέ τὴ βοήθειά της νὰ ἀγωνισθοῦμε ὥστε νὰ ξεπεράσουμε αὐτό πού εἴχαμε μπροστὰ μας. Τό ἐξέλαβα ὡς μία δοκιμασία γιὰ νὰ πᾶμε ἀκόμη πιὸ κοντὰ στὸν Παντοδύναμο Θεό

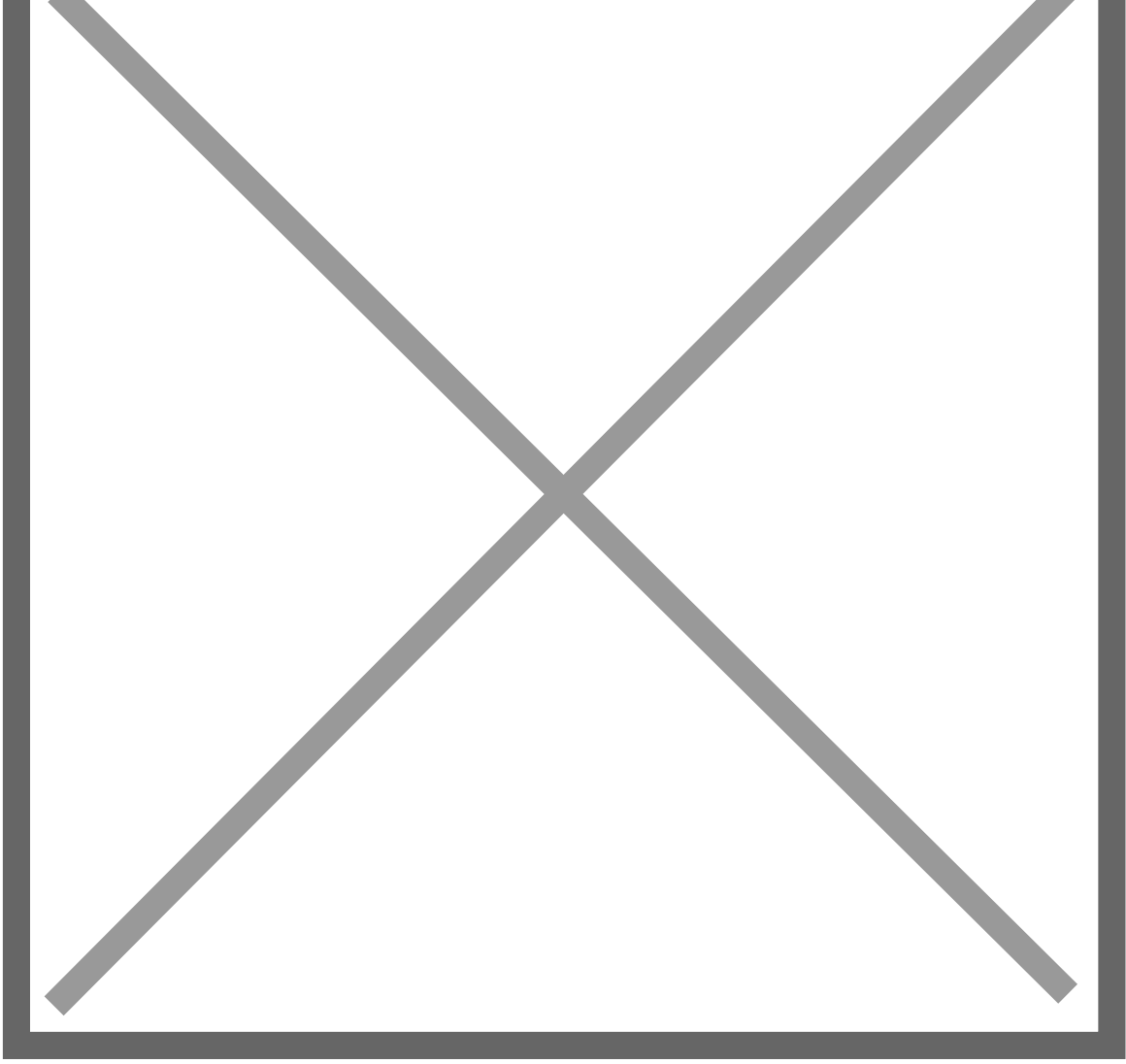
μας. Τέλος πάντων μέ τις οδηγίες τῶν γιατρῶν τήν προσευχή μου καί τήν παράκλησή μου στήν Παναγία μας κάναμε ὅ,τι μᾶς συνέστησαν οἱ γιατροί. Θεραπεῖες, χειρουργεῖο, ξανά θεραπεῖες οἱ γιατροί ἦταν αἰσιόδοξοι ὅτι ὅλα θά πᾶνε καλά, ἐγώ μέσα μου εἶχα μεγάλη πίστη καί ἐπειδή τό στήριγμά μου ἦταν ἡ Παναγία μας πίστευα ὅτι θά ἔχουμε αἴσιο τέλος.

Ὁ πνευματικός μου μοῦ συνέστησε πρὶν τό χειρουργεῖο νά σταυρώσουμε τό σημεῖο τῆς ἐπέμβασης μέ λαδάκι ἀπό τό καντήλι τοῦ ἁγίου Λουκά. Ἦρθα στήν Παναγία Δοβρᾶ στή Βέροια καί ἀπό τήν παράκληση τοῦ ἁγίου Λουκά, μεγάλη ἡ χάρη του, πῆρα λαδάκι ἀπό τό καντήλι του, τήν εἰκόνα του καί τήν παράκλησή του, νά τόν παρακαλῶ νά εἶναι μέσα στό χειρουργεῖο κοντά στό παιδί μου καί νά ὀδηγεῖ τά χέρια τῶν γιατρῶν καθότι εἶναι καί γιατρός νά κάνουνε τό καλύτερο. Εἶμαι σίγουρη ὅτι ὅλη αὐτήν τήν ὥρα ἦταν μαζί τους στό χειρουργεῖο ὁ Ἅγιός μας. Διάβαζα καί συνεχίζω νά διαβάζω τήν εὐχή του τόν παρακάλεσα νά πρεσβεύει στήν Παναγία. **Καί ὄντως βγαίνοντας ὁ γιατρός μας εἶπε ὅτι ὅλα πῆγαν καλά καί ἦταν ἓνα κακό ὄνειρο καί πέρασε. Ὁ ἅγιος Λουκάς ἔκανε τό θαῦμα του καί στόν μετεγχειρητικό ἔλεγχο πού ἔκανε ἡ κόρη μου ἦταν ὅλα καθαρά.** Δοξάζω τόν Θεό, ἐπειδή μέσα ἀπό αὐτή τήν δοκιμασία βγήκε μόνο καλό γιά τήν οἰκογένειά μου δοξάζω καί προσκυνῶ τήν Παναγία μας γιά τή μεσιτεία της, δοξάζω καί εὐχαριστῶ τόν μεγάλο ἅγιο Λουκά γιά τή βοήθειά του.

Ἔνα τεράστιο εὐχαριστῶ εἶναι λίγο γιά αὐτό τό θαῦμα πού ζήσαμε, τό ὁποῖο ὅσο ζῶ θά τό φωνάζω μέ ὅλη τή δύναμη τῆς ψυχῆς μου.

Χατζηκωνσταντίνου Κερασίνα»

Αὐτά εἶναι τά θαύματα τοῦ ἁγίου, τά ὁποῖα ζοῦμε καθημερινῶς, καί ἔχουμε τήν εὐλογία νά τόν ἔχουμε ἐδῶ νά μᾶς εὐλογεῖ, νά μᾶς ἀγιάζει καί νά θαυματουργεῖ καί γιά τίς πνευματικές ἀλλά καί γιά τίς σωματικές μας ἀνάγκες.

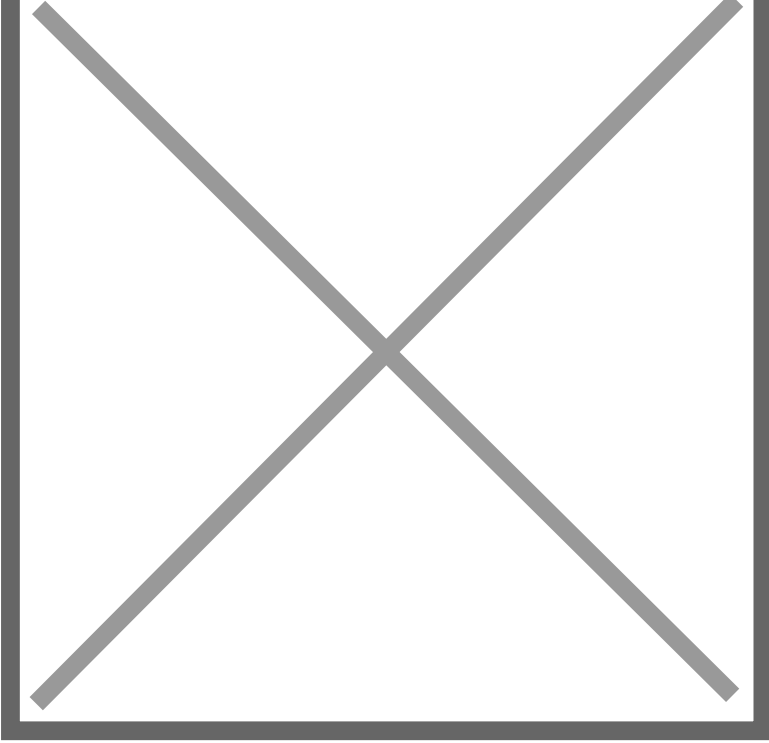

Image not found or type unknown

